

trædende ordentlige Rigsdag. Lovforslaget har altsaa været til Behandling i Landstinget i Samlingen 1910—11 — det blev for øvrigt paa Grund af det med Udarbejdelsen forbundne store Arbejde først forelagt noget hen paa Samlingen — og blev i Fjor gjort færdigt fra Landstingets Side, men kom ikke til første Behandling i dette Ting. Lovforslaget er for saa vidt nyt for dette Ting, og der kunde maaske være Grund til at gøre endda ret udførligt Rede for dets Indhold. Jeg skal modstaa Fristelsen til at komme ind paa Enkeltheder, men blot anføre enkelte Hovedtræk af de Forandringer, der blev foreslaaet af Ministeriet, da Lovforslaget blev fremsat i Landstinget i Samlingen 1910—11. Jeg nævner da som en af de store Forandringer, som ogsaa er opretholdt under Landstingets Behandling, at Bestemmelserne i Loven af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner er indarbejdet i nærværende Lovforslag. Naar det er det samme Tilsyn, Arbejds- og Fabriktilsynet, de samme Personer, der skal føre Tilsyn saavel med Arbejdsstederne som med Maskinerne og de Beskyttelsesforanstaltninger, der kræves for disses Vedkommende, vil det antageligt findes ret naturligt at have saavel de Bestemmelser, der vedrører Maskiner o. s. v., som dem, der vedrører Arbejdsrummene, samlet i een Lov. Det er den første Forandring, jeg nævner af de betydelige, der er foreslaaet i det nye Lovforslag. Det vil ses af Lovforslaget og af de Motiver, som ledsagede det, da det i sin Tid blev fremsat i Landstinget, at der navnlig med Hensyn til Tilsynet i Sognekommunerne er foreslaaet nogen Forandring. Den gældende Bestemmelse gaar ud paa, at alle Maskiner, som drives ved Damp, Elektricitet eller anden Motorkraft, hører under selve Fabriktilsynet — Fabriktilsynets Assistenten —, medens sognekommunale Tilsynsmænd fører Tilsyn med de Maskiner, der drives ved Hestegang eller Vandkraft. Efterhaanden som Motorers Anvendelse har bredt sig saaledes, at der saa at sige i hveranden Bondegaard og hveranden lille Haandværksevirkomhed findes en Motor, turde det være naturligt, at der drages en anden Delingslinie, der ikke nærmere fastslaas i selve Loven, men fastsættes af Fabriktilsynet under Hensyn til de paagældende Maskiners Beskaffenhed. Jeg skal ikke komme dybere ind paa Enkelthederne herom.

Det næste Omraade, jeg vil nævne, hvor der er foretaget Forandring, er med Hensyn til Børns Arbejde i Fabrikker og fabrikmæssigt drevne Virksomheder. Jeg maa maaske opfriske de Forhandlinger, som gik forud for Vedtagelsen af den nugældende Lov, hvor der til Slut i Virkeligheden kun var eet Stridsspørgsmaal tilbage mellem de to Ting, nemlig Spørgsmaalet om, hvilken Aldersgrænse der skulde sættes for Børns Adgang til Virksomhed i Fabrikker og fabrikmæssigt drevne Virksomheder, idet man i Folketinget havde vedtaget, at Grænsen der skulde sættes ved 14 Aars Alderen eller rettere: Alderen ved Udtredelse af Skolen, medens man i Landstinget var ængstelig ved at gaa saa højt op paa en Gang — har jeg vist Lov til at sige. Da Adgangen til Arbejde i saadanne Virksomheder efter Loven af 1873 stod aaben for Børn over 10 Aar, var man i Landstinget betænkelig ved straks at gaa op til 14 Aars Alderen, og man huggede saa Knuden over ved at sætte 12 Aar; men det blev i dette Ting af Ordføreren udtrykkelig udtalt, at naar man havde kunnet slaa sig til Taals med 12 Aars Grænsen, var det, fordi Loven indeholdt en Revisionsbestemmelse, hvorefter den om 10 Aar skulde forelægges Rigsdagen paa ny, og man forventede, at det da kunde lade sig gøre at fastslaa, at Børn, der ikke var udskrevet af Skolen — altsaa Børn under 14 Aar —, ikke fik Lov til at deltage i Arbejdet i Fabrikker eller fabrikmæssigt drevne Virksomheder, der maa anses for at være farlige for deres Sundhed. I Overensstemmelse med det Standpunkt, som i hvert Fald Venstre i Folketinget indtog, for Resten med Tilslutning fra en Del af de andre Partier, et Standpunkt, jeg som Udvalgsmedlem havde Lejlighed til at præcisere, har jeg ved Lovforslagets Fremsettelse i Landstinget for to Aar siden selvfølgelig taget det Standpunkt, jeg forudsatte, at man fra Folketingets Side vilde hævde, naar Sagen kom til Behandling her, og Lovforslaget blev da gennemført i Landstinget uden principielle Ændringer i den Henseende, saaledes at Børns Arbejde i de nævnte Virksomheder efter Lovforslaget, som det nu bliver forelagt for dette høje Ting, er forbudt indtil 14 Aars Alderen.

Jeg skal endvidere omtale Kvindernes Adgang til Arbejde. Danmarks Stilling under Forhandlingerne om Bernerkonventionen var den, at de danske delegerede med Forbehold af Lovgivningsmagts Sanktion stemte for, at Kvinders Natarbejde forbydes. Det er en Selvfølge, at